

PRZEŚLIJ CEGŁĘ

Ogólnopolska Wystawa Prac Studentów

PRZEŚLIJ CEGŁĘ

Ogólnopolska Wystawa Prac Studentów

Kurator i organizator **RENATA JACKOWIAK**

23.11.22-09.01.23
GALERIA ARCHITEKTÓW FORMA
WYDZIAŁ ARCHITEKTURY ZUT W SZCZECINIE

Projekt okładki i opracowanie graficzne: Bogusława Koszałka
Zdjęcia: archiwum Artystów

Organizatorzy

Patronat honorowy

Dziekan Wydziału Architektury ZUT w Szczecinie
dr hab. inż. arch. Grzegorz Wojtkun, prof. ZUT

Dom Wydawniczy Waldemar Wierzba
<http://domwydawniczyww.pl/>
dom_wydawniczy_ww@interia.pl
tel.: 605 314 104

ISBN 978-83-60977-15-6

SŁOWO WSTĘPNE

Ogólnopolska wystawa *Prześlij cegłę* jest drugą odsłoną artystycznych zmagania przyszłych artystów, której organizatorem jest Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie. W pierwszej (wystawa *Prześlij cegłę*, 17.12.21 – 17.01.22, Muzeum Techniki i Komunikacji w Szczecinie) wzięło udział dziewięciu profesorów z ośrodków akademickich z Polski. To samo hasło zostało skierowane do studentów uczelni artystycznych i technicznych, którzy pod opieką swoich profesorów podjęli się indywidualnych poszukiwań i ich realizacji podczas zajęć z rzeźby, ceramiki, podstaw projektowania oraz zajęć w ramach koła naukowego. Efektem tych dociekań jest wystawa prac w Galerii Architektów Forma na Wydziale Architektury w Szczecinie.

Grupa 25 studentów reprezentuje osiem uczelni, które posiadają różne profile kształcenia. Jednak połączyła ich twórcza wizja, podbudowana osobistą wrażliwością i wyborem medium oraz techniki, dopełniona merytoryczną opieką profesorów. W efekcie możemy kontemplować różnorodne prace, których forma wywodzi się z prostopadłościanu o wymiarach 250 x 120 x 65 mm. Możemy odnaleźć tę formę w realizacjach Jakuba Krawczaka, Patrycji Markowskiej i Cezarego Mazurkiewicza z UMK z Torunia. Studenci poszukiwali w formie cegły symbolu stabilności, dialogu z detalem architektonicznym. Nadesłane prace są spójne stylistycznie i tym samym trafnie wpisują się w ideę wystawy. Uczestniczki z ASP w Łodzi: Urszula Kusy, Dominika Soszko i Aleksandra Wach swoje poszukiwania artystyczne oparły na świadomym wykorzystaniu formy i koloru. Skontrastowały materię twarde z miękkimi, metal i drewno zostały dopełnione tkaniną. W podobnym charakterze została zrealizowana praca Pauliny Muchy z ASP we Wrocławiu. Kolejnym zaprezentowanym obiektem jest wspólna praca Marii Pielach i Emilii Przydrygi z UAP w Poznaniu. Studentki zaproponowały cegłę jako moduł o charakterze użytkowym, który może zostać wykorzystany w dowolnej przestrzeni wewnątrz lub na zewnątrz. Innego rodzaju charakter poszukiwań obrali studenci z AS w Szczecinie. Krzysztof Drozdek, Lena Kłosińska i Gabriela Leus, hasło zinterpretowali w sposób dowolny, skupili się natomiast nad pogłębieniem badań nad wybraną przez siebie techniką. Przedstawione obiekty to ceramika, digital-video, obiekty nawiązują do grupy krwi, struktur organicznych, zostały „opakowane” w formę cegły. Ciekawe propozycje zgłosiła ASP z Gdańska, studenci zaproponowali prace odnoszące się do osobistych doświadczeń, metafor. Aleksander Łukasik, Dominika Raciborska, Patrycja Zakrzewska w swych realizacjach zastosowali kontrast materiałów i form. Karolina Kędziora nawiązała do tradycji powitania, Laura Omernik wskazała zależność obsesyjnych dźwięków z miękką formą cegły (zapis digital). Ewa Nadolna, Dominik Ochliński, Cezary Skoraszewski, Weronika Starczewska i Mateusz Wojtkowski studenci Politechniki Poznańskiej, w swoich realizacjach zastosowali nowe technologie. Połączyli różnorodne materiały tworząc nowe formy, pracując mieli na uwadze kontekst historyczny cegły. Zgłoszone realizacje studentów z ZUT w Szczecinie nie odbiegają stylistycznie od pozostałych realizacji. Prace Sandry Lehmann, Pauliny Ossowskiej, nawiązują do artefaktu, rzeźba Krystiana Starczewskiego nawiązuje do projektu obiektu architektonicznego.

Prace zaprezentowane w galerii uruchomiły zmysły i wyobraźnię zwiedzających. Ich potencjał i pozytywny oddźwięk sprawił, że kolejna wystawa w 2023 roku będzie miała charakter cyklicznego konkursu.

dr hab. Renata Jackowiak

AKADEMIA
SZTUK
PIĘKNYCH
W GDAŃSKU

Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku
Wydział Rzeźby i Intermediów
Pracownia Podstaw Projektowania Plastycznego

Opiekun:
prof. ASP dr hab. Małgorzata Kręcka-Rozenkranz
asystentka mgr Paulina Stokowska (fotografie)

Realizacje:
studenci I roku kierunku Rzeźba

Zaproszenie do wzięcia udziału w kolejnej edycji prezentacji noszącej tytuł „Podaj cegłę” tym razem zostało skierowane do studentów sześciu polskich uczelni artystycznych. Temat stanowił nie lada wyzwanie. Cegła jawiła się początkowo jako podmiot oczywisty, użytkowy o określonym statusie i proporcjach. Tym większa była przygoda zajrzenia w czeluście własnego doświadczenia, sposobu kojarzenia, indywidualnej refleksji. Rzeczy bowiem, jak wiemy, nie są takimi, jakimi się być wydają.

Aleksander Łukasik użył ceglanego kruszywa kontrastując je z czarną bryłą kamienną o proporcjach cegły. Granit symbolizuje tu niezniszczalność i ocalenie od zapomnienia.

Obiekt Patrycji Zakrzewskiej nawiązuje do ręcznego procesu produkcji cegieł. Użyta przez autorkę metalowa matryca o prostej, surowej konstrukcji, utrzymuje w ryzach mineralne struktury nabudowujące się z nasyconego roztworu soli. Ta dziwna, krystaliczna hodowla jest nośnikiem wielu metafor, poprzez kontrast sztywnej ramy z kruchą, lecz z czasem jakże destrukcyjną, materią.

Stalowy obrys o wymiarach 250 mm x 120 mm x 65 mm o surowych węzłach spawów podtrzymuje zawieszony w centrum obiektu smukły rdzeń wycięty z cegły. Dominika Raciborska poszukuje rozwiązań, w których główną rolę odgrywa osobiste poczucie estetyki oparte na zderzeniu materii z prostą formą.

Karolina Kędziora zaproponowała rozwiązanie fotograficzne rozpięte na osi cegła – dom – chleb. Tradycja witania gości chlebem podawanym w charakterystycznym geście, stała się niezwykle ważna wobec problemu niezamierzonej migracji, opuszczenia, samotności i „niechcianości”. Obdarowanie wypieczoną cegłą, mikrodomem, jest reakcją autorki na piętrzące się w ostatnich latach dramaty rozgrywające się w przestrzeni stycznej do osobistej.

Uciążliwe dźwięki towarzyszące stale mieszkańcom blokowisk, wypełzające szmery, gwałtowne uderzenia, wdzierające się nieprzewidywalnie w przestrzeń hałasy są materią filmu Laury Omernik. W miejscu pozornie bezpiecznym powodują one obsesyjne oczekiwanie na atak z zewnątrz. Wywołują lęk i drżenie. Galaretowata bryła reaguje na każdą falę dźwiękową. Rozdygotana przewraca się pod wpływem silnego bodźca. Zostaje pokonana.

prof. ASP dr hab. Małgorzata Kręcka-Rozenkranz

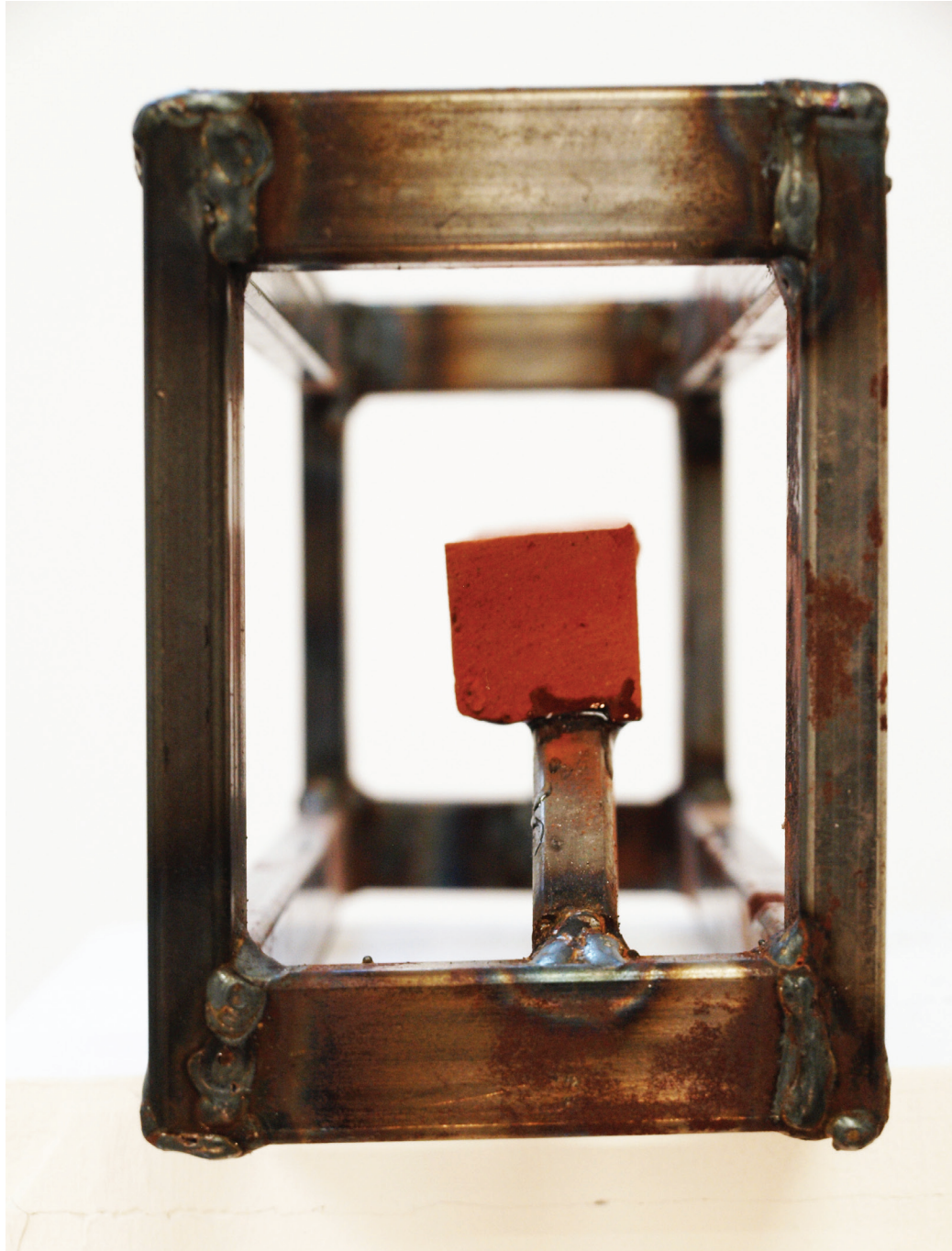
Bez tytułu, 2022
fotografia
Karolina Kędziora
I rok WRI, kierunek Rzeźba

Bez tytułu, 2022
Aleksander Łukasik
I rok WRI, kierunek Rzeźba

Bez tytułu, 2022
zapis digital/zrzut ekranu
Laura Omernik
I rok WRI, kierunek Rzeźba

Bez tytułu, 2022
Dominika Raciborska
I rok WRI, kierunek Rzeźba

Bez tytułu, 2022
Patrycja Zakrzewska
I rok WRI, kierunek Rzeźba

Akademia Sztuk Pięknych
im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi

Akademia Sztuk Pięknych
im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi
Instytut Rzeźby
Zakład Propedeutyki Rzeźby

Opiekun:
mgr Agata Zboromirska

Realizacje:
studenci I i II roku kierunku Rzeźba oraz I roku
Tkaniny i Stylizacji Wnętrz

Trzy studentki i trzy „cegły” – unikatowe utwory plastyczne, czerpiące z charakterystyki swoich dotychczasowych działań artystycznych. Wszystkie trzy łączą świadome operowanie kontrastem materii, form, a także koloru.

Pierwsza twórczyni wykorzystała świetnie opanowany warsztat metalu, co zaowocowało powstaniem cegły ze stali z organicznymi, biomorficznymi kształtami. Uzyskana celowo rdza z zewnątrz kontrastuje z czystym wnętrzem, a ażurowość dodaje obiektowi lekkości. Druga rzeźba to dwuelementowy obiekt oparty na odpowiedniości form ze sobą kontrastujących – znalezionej, spalonej kawałka drewna oraz drutu spawalniczego. Ostatnia praca również bazuje na kontraście – tym razem jako takiej idei cegły, jako czegoś twardego i mocnego, z autorską tkaniną tkaną na krośnie.

Dla wzmocnienia tegoż kontrastu autorka tkając nieprzypadkowo dobrała kolory i materię wręcz cukierkową.

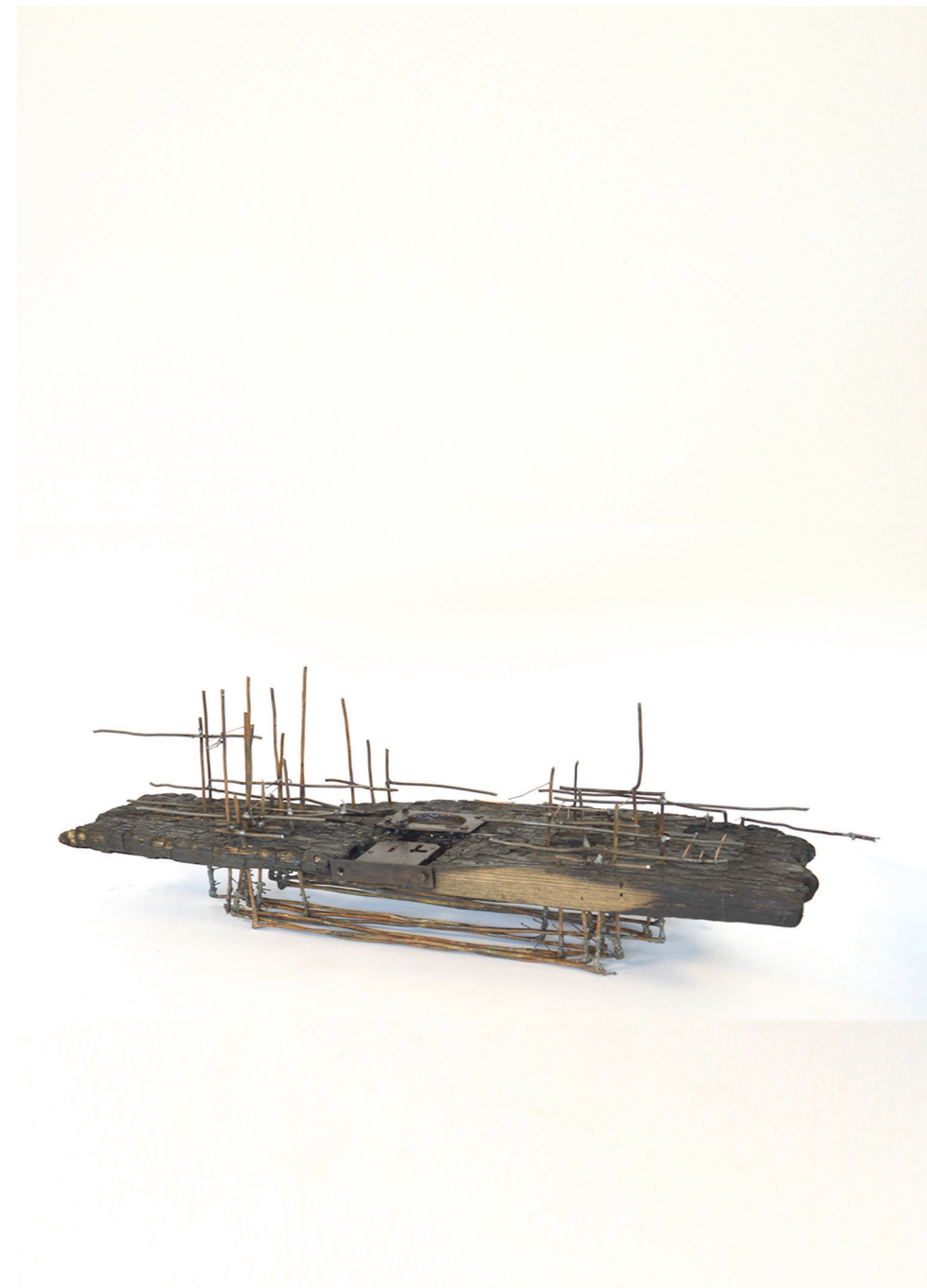
mgr Agata Zboromirska

Bez tytułu, 2022
Urszula Kusy
I rok, kierunek Rzeźba

Cegła, 2022
Dominika Soszka
II rok, kierunek Tkanina i Stylizacja Wnętrz

Zapomniane, 2022
Aleksandra Wach
II rok, kierunek Rzeźba

Opiekun:
dr hab. Klaudia Grygorowicz-Kosakowska

Realizacje:
studenci I roku Wydziału Architektury

Studenci II roku wydziału Architektury w ramach zajęć z rzeźby wzięli udział w Konkursie „Prześlij Cegłę” organizowanym przez Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie.

Przedsięwzięcie wydawało się na pozór proste jednak przysporzyło nie mało dylematów. Studenci architektury bardzo rzetelnie podeszli do analizy tematu, ich wypowiedzi plastyczne okazały się bardzo zróżnicowane. Jedni odwoływali się do historii inni czerpali inspiracje we współczesnych technologiach. Każda aranżacja niosła za sobą indywidualną wypowiedź artystyczną.

Pani Weronika Starczewska, Ewa Nadolna, Mateusz Wojtkowski, Cezary Skoraszewski, Dominik Ochliński zostali laureatami reprezentującymi Politechnikę Poznańską na Ogólnopolskiej Wystawie „Prześlij Cegłę” organizowanym przez Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie.

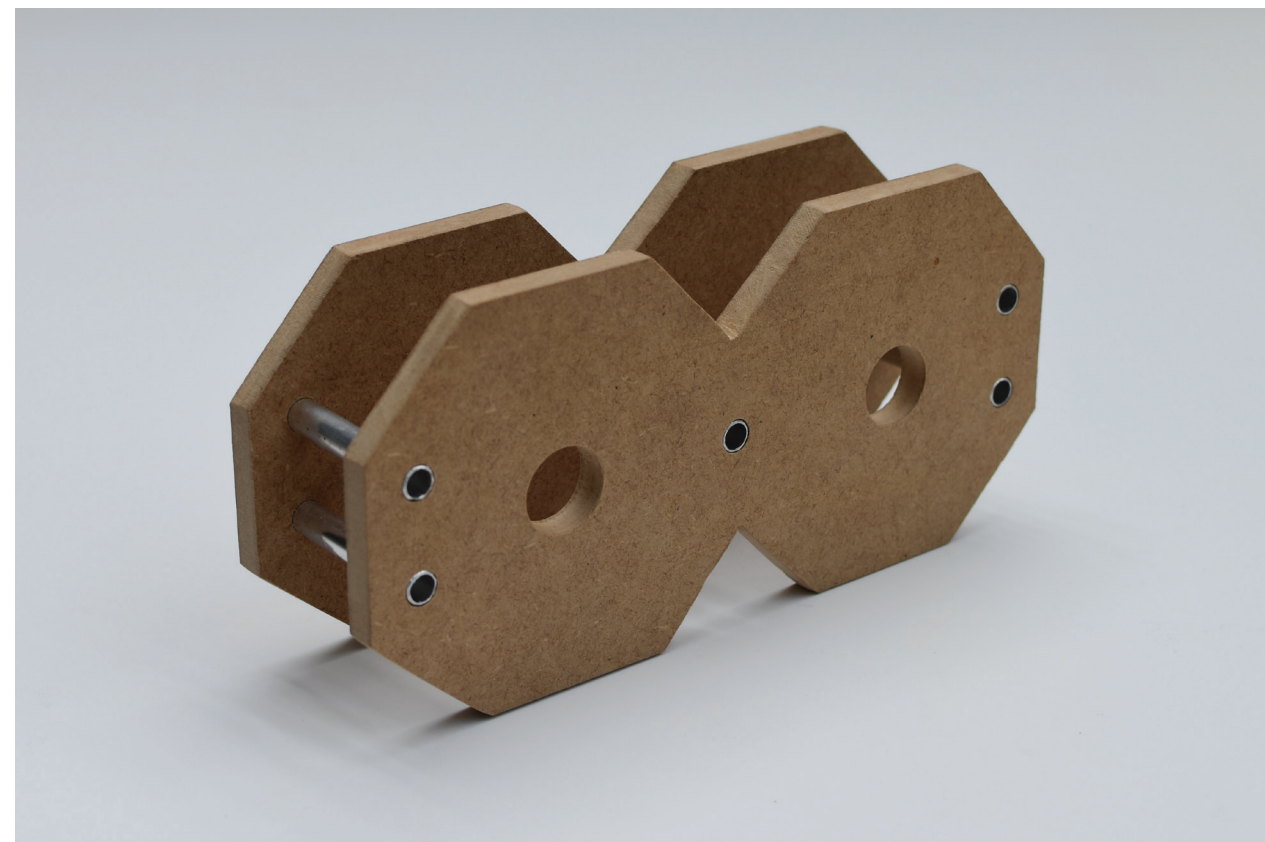
dr hab. Klaudia Grygorowicz-Kosakowska

Synteza rozpadu, 2022
Ewa Nadolna
II rok, Wydział Architektury

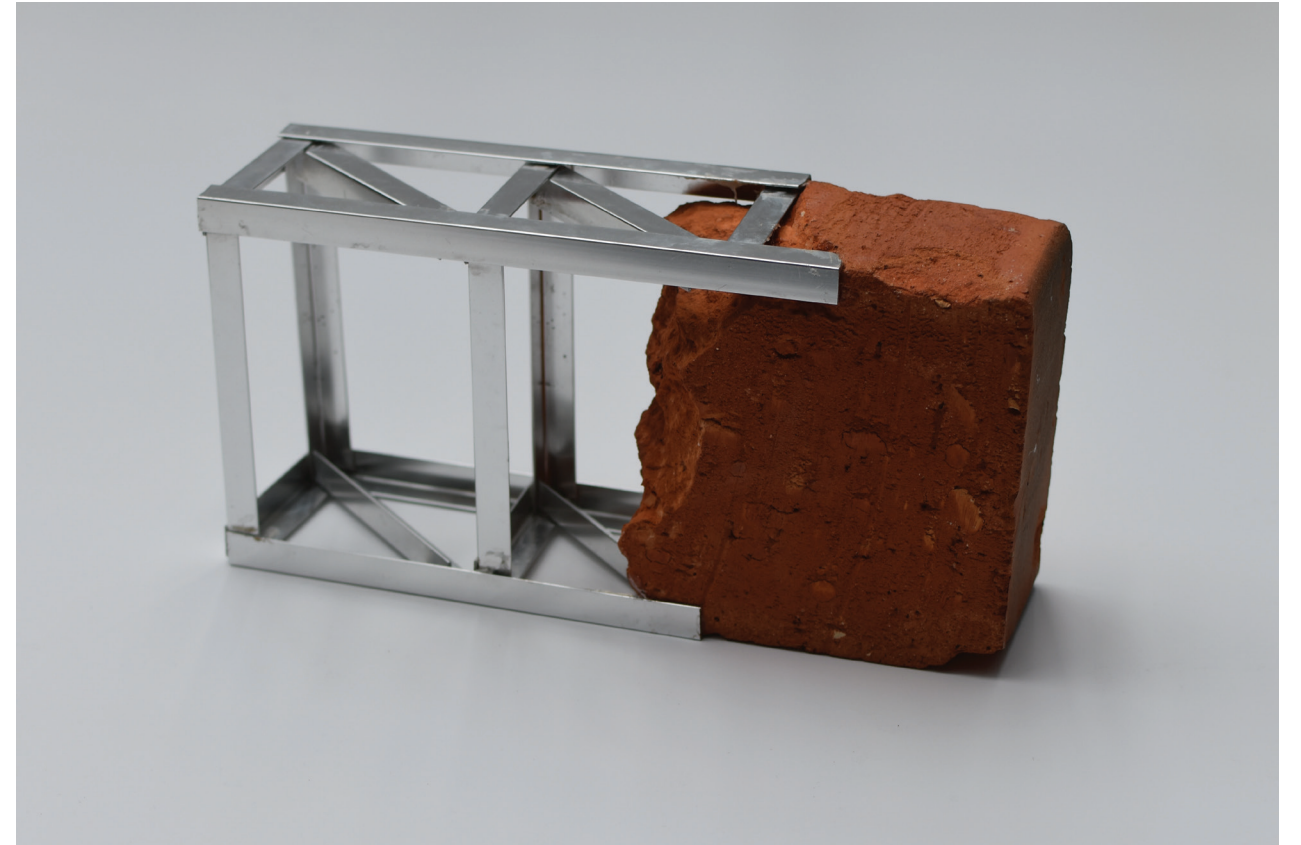
Prymitywność i nowoczesność, 2022
Dominik Ochliński
II rok, Wydział Architektury

Ażur industrialny, 2022
Cezary Skoraszewski
II rok, Wydział Architektury

Sarkofag historii, 2022
Weronika Starczewska
II rok, Wydział Architektury

Cegła, 2022
Mateusz Wojtkowski
II rok, Wydział Architektury

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu
Katedra Architektury i Urbanistyki
Pracownia Ceramiki w Architekturze

Opiekun:
dr Piotr Mastalerz, ad.

Realizacja:
studentki IV roku Architektury i Wzornictwa

Pracownia to miejsce do odkrywania sensu i wartości indywidualnego tworzenia pobudzania do kreatywnego myślenia. Celem pracowni jest przygotowanie studenta do projektowania ceramiki dla architektury. Spotkania w pracowni to nie tylko korekty i realizacja, ale również prezentacja artystów pracujących w ceramice i poznanie technologii (sposoby budowy formy, rozwiązań i przełamania utartych konwencji.)

Ceramika jest naturalnym medium artystycznym, sposobem materializowania własnej wizji świata. Ceramika od dawna wykorzystywana w architekturze, to również wielość technologicznych metod pozwalających uzyskać efekty dostępne jedynie w tej dyscyplinie sztuki. Do stworzenia takiej a nie innej formy dochodzi się przez kompilację idei twórczych i określonego tematu, z wykorzystaniem do tego celu naturalnych właściwości materii ceramicznej. Dotykając miękkiej masy glinianej możemy na niej pozostawić ślady, odciski, swoich dłoni i narzędzi, tworzyć indywidualne, pełne energii faktury, przekształcić glinę w symbole tworzyć indywidualny obraz formy.

Tematy są prowokacją do działań we wnętrzu (hotele, kościoły, domy, markety itp.) i w przestrzeniach otwartych (mieście, ogrodach, parkach, placach). Poprzez budowanie obiektów w wybranej skali o różnych kolorach i z różnych rodzajów mas ceramicznych możemy realizować swoje koncepcje. Ceramika to dziedzina niezwykle pojemna w materiały – od masy szamotowej poprzez kamionkę do porcelitu i delikatnej porcelany. Działania w tej materii sprawiają, że może się stać domem z cegły, posadzką, detalem architektonicznym, rzeźbą, formą użytkową.

Prowokacją do wprowadzenia ceramiki może być przestrzeń już istniejąca lub zaprojektowana. Najbardziej pasjonujące jest szukanie realizacji między elementami ceramicznymi a konkretną przestrzenią. Czasami jedna forma może zawładnąć całą przestrzenią, czasami może ją wyciszyć lub nadać nowe wartości.

dr Piotr Mastalerz, ad.

Moduł Ceramiczny, 2022
Maria Pielach, Emilia Przydryga
IV rok, Architektura i Wzornictwo

Akademia Sztuki w Szczecinie
Wydział Grafiki
Pracownia Rzeźby i Działań Przestrzennych

Opiekun:
 dr Dorota Tołoczko- Femerling

Realizacje:
 studenci III roku Wydziału Grafiki

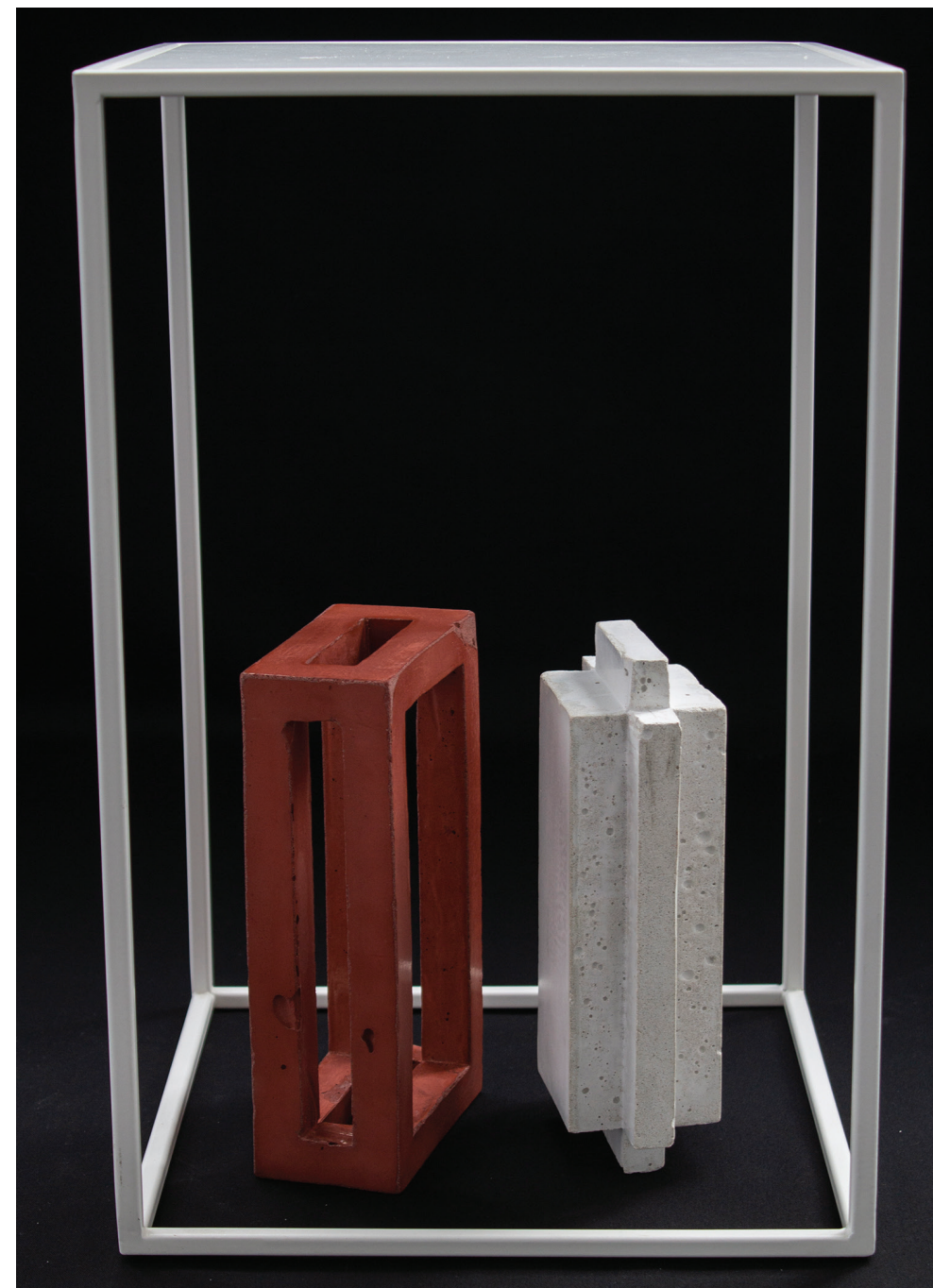
Temat „Cegła” został zaproponowany jako temat wolny dla studentów pracowni artystycznej wolnego wyboru Pracowni Rzeźby i Działań Przestrzennych Akademii Sztuki w Szczecinie w roku akademickim 2021/22. Jak każdy wolny temat studenci potraktowali temat osobiście, samodzielnie dobierając techniki realizacyjne, skupiając się na materiałach sobie znanych, pozwalających a swobodną wypowiedź artystyczną.

Lena Kłosińska – w roku akademickim 2021/22 studentka III roku I stopnia, specjalność Grafika Interaktywna, zaproponowała „cegłę”, w której zamyka wykonane przez siebie figurki zwierząt. Studentkę bardzo mocno zajmuje temat wymierających gatunków.

Krzysztof Drozdek w roku akademickim 2021/22 student III roku I stopnia, specjalność Grafika Artystyczna zaproponował „cegłę” wykonaną z betonu inspirowaną grupą krwi O Rh +.

Gabriela Leus w roku akademickim 2021/22 studentka III roku I stopnia, specjalność Architektura Wnętrz, pracując z różnorodnymi strukturami inspiracje czerpie z natury.

dr Dorota Tołoczko- Femerling

O Rh +, 2022
 Krzysztof Drozdek
 III rok, Grafika Artystyczna

Bez tytułu, 2022
zapis digital/zrzut ekranu
Lena Kłosińska
III rok, Grafika Interaktywna

Bez tytułu, 2022
Gabryela Leus
III rok, Architektura Wnętrz

Zaskakujące jak bardzo jest w stanie pobudzić ludzką wyobraźnię zwykły przedmiot, wydawałoby się tak oczywisty, powszechny i jakże przestrzennie „ciasny”. Cegła, moduł budowlany, który materialnie oraz semantycznie prowokuje, może stać się impulsem do działania, poszukiwania nowej koncepcji, sprowokować do podróży. Do podróży w głąb siebie, wtedy mamy możliwość odkrywania swoich kreacji, umacniania idei, które kształtują naszą wyobraźnię oraz otaczającą nas rzeczywistość krok po kroku. Cegła po cegle.

Przedstawione prace zostały wykonane w duchu założeń pracowni projektowania architektoniczno-rzeźbiarskiego, na Wydziale Architektury w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie. Forma ponadprogramowego zadania i swoboda wypowiedzi, jaką uczestnicy mieli do dyspozycji, umożliwiły szerokie spektrum ujęcia tematu. Od rodzaju architektonicznego projektu, po wyniesienie obiektu, do postaci artefaktu, mające na celu wskrzeszanie pamięci, jakby fragmentu historii nieczynnej już cegielni w Sztutowie. Już w kilku koncepcjach widzimy tak szeroko dzisiaj rozumianą różnorodność, którą to autorka kolejnej pracy „diverseco” miała okazję przywołać. Zauważa, że na tej skali różnorodności dla każdego znajdzie się miejsce. Symbolicznie demonstrując swoje poglądy i prawa do wolności i godności, w walce o społeczną akceptację tego co inne, do wolnego wyboru. Kto by pomyślał, że tak różne potencjały może wyzwolić tak niewielka cegła.

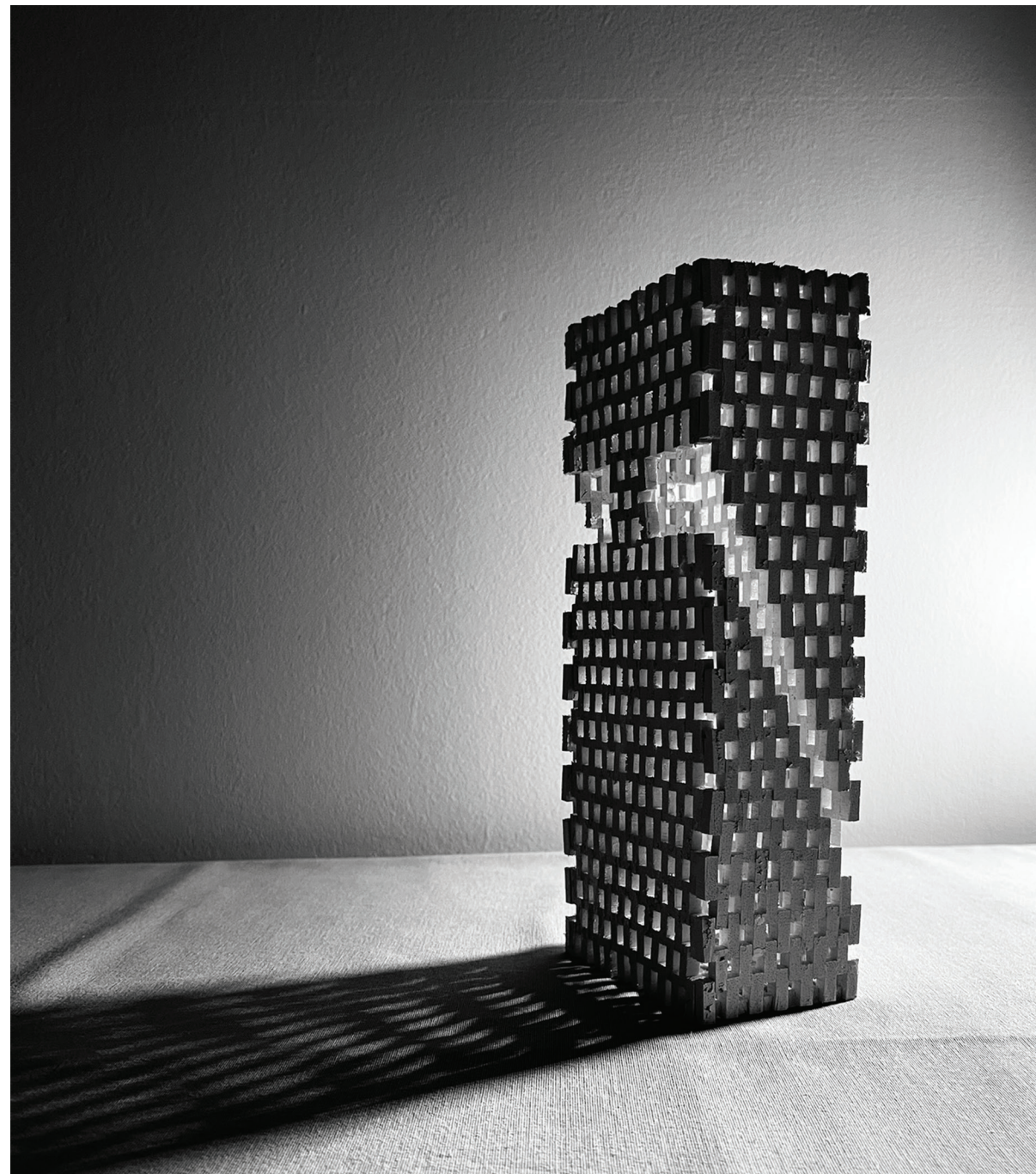
dr Mikołaj Jerczyński

Diverseco, 2022
Sandra Lehmann
III rok, kierunek Architektura

Cegła ze Sztutowa, 2022
Paulina Ossowska
III rok, kierunek Architektura

Archtefakt, 2022
Krystian Starczewski
III rok, kierunek Architektura

Nadal korzystamy z ceglanych budynków. Jednak cegła przestała już być elementarnym modułem budowlanym. Przestała nim być faktycznie, lecz pozostała symbolicznie.

W ramach koła naukowego działającego na kierunku architektury wnętrz na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika trzynastu studentów I roku podjęło się wykonania obiektu artystycznego, który byłby własną refleksją autora na temat fenomenu cegły. Stawiając to zadanie nie wskazano na żadne wątki, tropy czy konteksty w podejściu do tego zagadnienia. Każdy ze studentów pozostał sam z tym tematem. Spośród zrealizowanych prac komisja składająca się z nauczycieli akademickich wybrała zgodnie z regulaminem wystawy trzy najbardziej interesujące obiekty:

Relief, Jakuba Krawczaka
Bez tytułu, Patrycji Markowskiej
Kubatura, Cezarego Mazurkiewicza

Młodzi autorzy eksplorowali fenomen cegły właśnie jako symbol, a nie faktyczny przedmiot wykorzystywany *hic et nunc* do wznoszenia budynków. Jakub Krawczak potraktował cegłę jako symbol tego co jednolite w murach i ścianach. Dlatego skonfrontował ją z drewnianym reliefem symbolizującym to co fakturalne i wymienne. Stworzył z tych dwóch elementów synergiczną całość. Cezary Mazurkiewicz odnalazł w symbolu jakim jest cegła pewne *pars pro toto*, strukturę, powtarzającą się w nieskończonej ilości wciąż nowych budowli wznoszonych przez człowieka. Natomiast Patrycja Markowska sięgnęła po symbolikę nie tylko cegły, ale także materiału, z którego powstaje. Zaprezentowała „pierwotną materię” sformatowaną przez niegdyś funkcjonalnie wybrany, a obecnie archetypiczny moduł cegły.

Trzy obiekty trojga różnych autorów wydają się czerpać z tego samego doświadczenia. Cegła – rzecz realna – coś co ma swój ciężar, co ma swoją objętość i czemu dzięki tym właściwościom można zaufać, jawi się jako symbol, myśl, w głębi której jak w każdym archetypie można odnajdywać wzorce, które skontekstualizują fizycznie doświadczaną rzeczywistość.

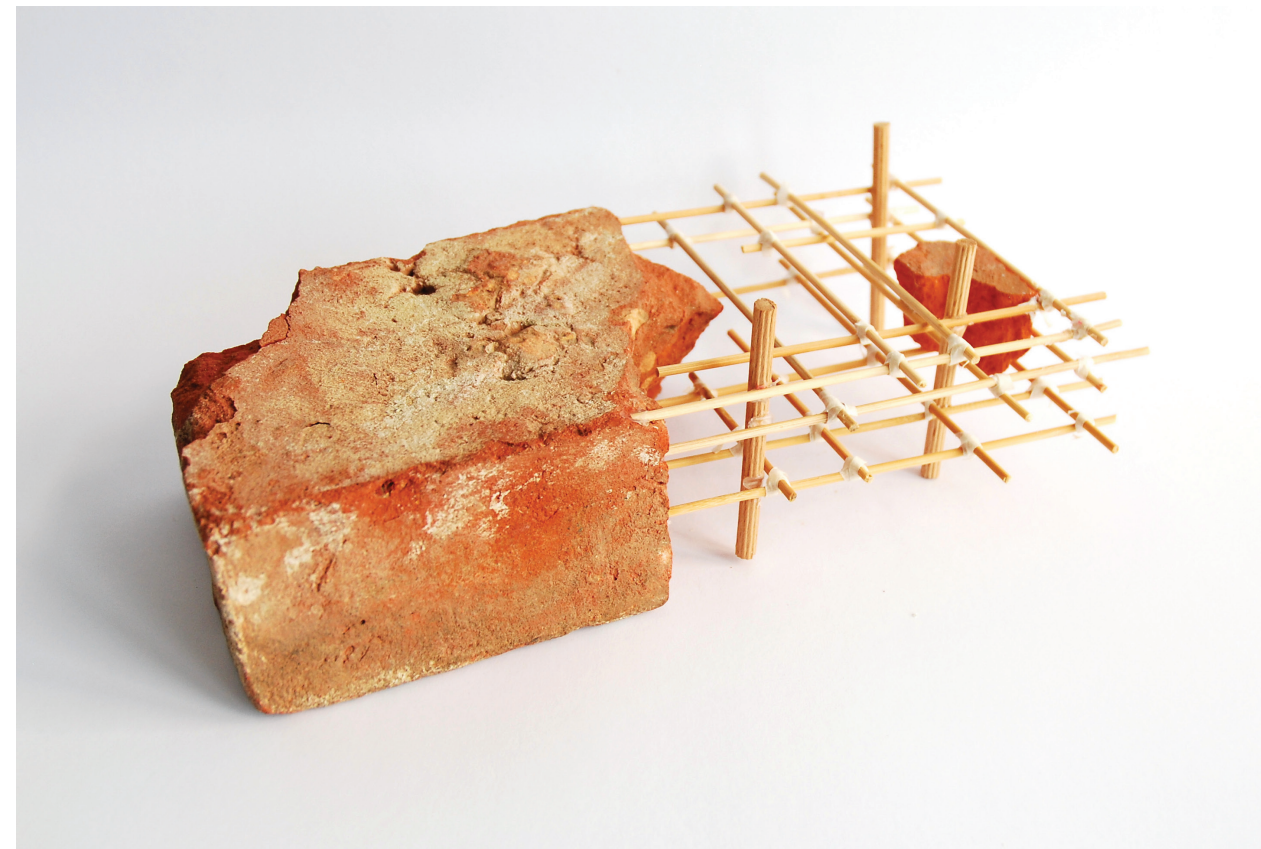
dr hab. Katarzyna Adaszewska

Relief, 2022
Jakub Krawczak
I Rok, kierunek Architektura Wnętrz

Bez tytułu, 2022
Patrycja Markowska
I Rok, kierunek Architektura Wnętrz

Kubatura, 2022
Cezary Mazurkiewicz
I Rok, kierunek Architektura Wnętrz

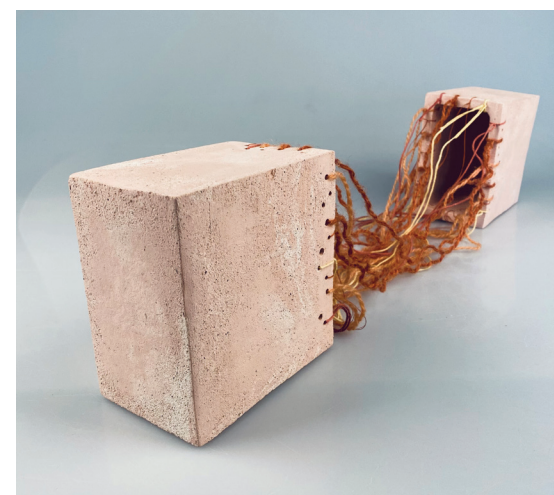
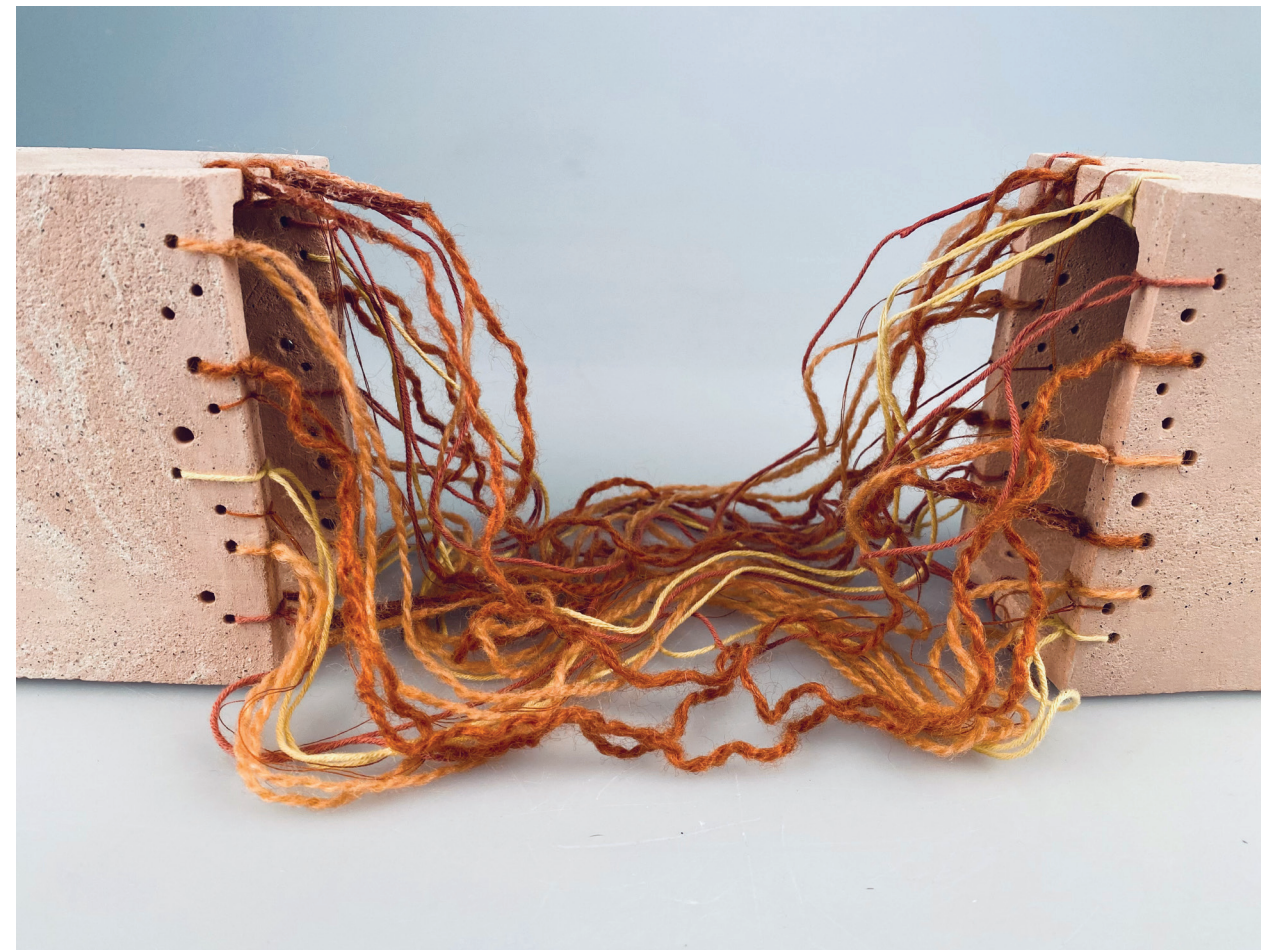

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU

Akademia Sztuk Pięknych
im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu
Wydział Ceramiki i Szkła
Katedra Ceramiki
Pracownia Podstaw Projektowania Ceramiki

Opiekun:
prof. Krzysztof Rozpondek

Realizacja:
studentka I roku kierunku Sztuka i Wzornictwo
Ceramiki

Bez tytułu, 2022
Paulina Mucha
I Rok, kierunek Sztuka i Wzornictwo Ceramiki

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
W GDAŃSKU

KAROLINA KĘDZIORA
ALEKSANDER ŁUKASIK
LAURA OMERNIK
DOMINIKA RACIBORSKA
PATRYCJA ZAKRZEWSKA

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. WŁ. STRZEMIŃSKIEGO
W ŁODZI

URSZULA KUSY
DOMINIKA SOSZKA
ALEKSANDRA WACH

POLITECHNIKA POZNAŃSKA

EWA NADOLNA
DOMINIK OCHLIŃSKI
CEZARY SKORASZEWSKI
WERONIKA STARCZEWSKA
MATEUSZ WOJTKOWSKI

UNIwersytet Artystyczny
IM. MAGDALENY ABAKANOWICZ
W POZNANIU

MARIA PIELACH
EMILIA PRZYDRYGA

AKADEMIA SZTUKI
W SZCZECINIE

KRZYSZTOF DROZDEK
LENA KŁOSIŃSKA
GABRIELA LEUS

ZACHODNIOPOMORSKI
UNIwersytet
TECHNOLOGICZNY
W SZCZECINIE

SANDRA LEHMANN
PAULINA OSSOWSKA
KRYSTIAN STARCZEWSKI

UNIwersytet
MIKOŁAJA KOPERNIKA
W TORUNIU

JAKUB KRAWCZAK
PATRYCJA MARKOWSKA
CEZARY MAZURKIEWICZ

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU

PAULINA MUCHA

ISBN 978-83-60977-15-6

